

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-113-08

Druk nr 852
Warszawa, 31 lipca 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o pomocy publicznej
i restrukturyzacji publicznych
zakładów opieki zdrowotnej.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Zdrowia.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej

Art. 1. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 78, poz. 684, z 2006 r. Nr 137, poz. 971 oraz z 2007 r. Nr 158, poz. 1104) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 34 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zaciągać pożyczkę, o której mowa w art. 35 i 35a;”;

2) w art. 35 po ust. 10h dodaje się ust. 10i i 10j w brzmieniu:

„10i. Przepisy ust. 10b i 10c stosuje się także do samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, który do dnia 30 listopada 2007 r. zrzekł się roszczeń, o których mowa w ust. 10b pkt 3, przed sądem.

10j. Samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej przekazuje do BGK kopię dokumentów potwierdzających prawomocne zrzeczenie się roszczeń, o których mowa w ust. 10b pkt 3, w sposób określony w ust. 10i.”;

3) w art. 35ba:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Zakładowi, który uzyskał umorzenie określone w art. 35 ust. 10 albo w ust. 10a albo w ust. 10b oraz spłaci 30 % należności głównej z tytułu zwiększenia pożyczki, o którym mowa w ust. 3, wraz z odsetkami, w okresie do 5 lat od dnia wydania decyzji o warunkach restrukturyzacji umarza się pozostałą do spłaty część środków uzyskanych z tytułu tego zwiększenia.”,

b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Zakładowi, który uzyskał umorzenie określone w art. 35 ust. 10b, i uzyskał zwiększenie pożyczki, o którym mowa w art. 35ba ust. 3, umarza się pozostałą do spłaty część środków uzyskanych z tytułu tego zwiększenia stanowiącą równowartość roszczenia, o którym mowa w art. 35 ust. 10b pkt 3, którego zakład się zrzekł, pomniejszonego o kwotę uzyskanego umorzenia określonego w art. 35 ust. 10b, pod warunkiem dokonania spłaty odsetek należnych za ten okres.”;

4) art. 35c otrzymuje brzmienie:

„Art. 35c. Łączna kwota pożyczek z budżetu państwa, o których mowa w art. 35, art. 35a i art. 41a, oraz zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w art. 35b ust. 3 i art. 35ba ust. 3, jest ustalana w ustawie budżetowej i nie może przekroczyć kwoty 2,2 mld zł.”;

5) w art. 36:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) podpisuje umowę o pożyczkę z zakładem, który spełnia łącznie warunki określone w art. 41a ust. 1,”

b) w ust. 3:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
  - „1) nadzoruje zgodność wykorzystania środków z pożyczki z art. 35 ust. 4 pkt 3, art. 35a ust. 4 albo art. 41b;”,
- pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
  - „3) stawia, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pożyczkę w stan natychmiastowej wymagalności, w przypadku, o którym mowa w art. 35 ust. 15, art. 35a ust. 8 albo art. 41c ust. 5;
  - 4) dokonuje oceny spełnienia przez zakład warunków umorzenia, o którym mowa w art. 35 ust. 10 albo ust. 10a, albo ust. 10b oraz 10i, albo art. 35a ust. 6 lub art. 35ba ust. 8 oraz 10 albo art. 41c ust. 2, oraz przekazuje ją do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.”;

6) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Zasady udzielania pożyczki dla zakładów objętych i nieobjętych restrukturyzacją finansową

Art. 41a.1. Skarb Państwa udziela pożyczki zakładowi, o którym mowa w art. 2 ust. 1, który do dnia 30 października 2008 r. złoży wniosek o pożyczkę, jeżeli zakład ten, w dniu złożenia wniosku, spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) udzielono mu dotacji w trybie określonym w art. 40 albo uzyskał ostateczną decyzję o warunkach restrukturyzacji;

- 2) złożył pisemne oświadczenie o przeciętnym rocznym zatrudnieniu w zakładzie w roku 2007;
  - 3) ustanowił odpowiadające kwocie pożyczki, o której mowa w ust. 2, zabezpieczenia na rzecz Skarbu Państwa na wypadek roszczeń wynikających z niewypełnienia warunków umowy o pożyczkę w postaci zabezpieczenia rzeczowego na majątku własnym, weksła in blanco lub zabezpieczenia udzielonego przez inny podmiot.
2. Pożyczka, o której mowa w ust. 1, jest udzielana w kwocie nie wyższej niż kwota wyliczona według wzoru:

$$K_p = Z_{2007} \times \frac{1}{4}M \times 12,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_p – kwotę pożyczki w złotych,

Z_{2007} – przeciętne roczne zatrudnienie w zakładzie w 2007 r.,

$\frac{1}{4}M$ – $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia za pracę na dzień 1 stycznia 2008 r. ustalonego przez Radę Ministrów na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę,

12 – liczbę miesięcy w roku.

Art. 41b. Środki uzyskane w wyniku udzielania pożyczki, o której mowa w art. 41a, przeznacza się wyłącznie na następujące cele:

- 1) na spłatę należności głównych z tytułu zobowiązań zakładów wobec pracowników powstałych w związku z indywidualnymi roszczeniami pracowników wynikającymi z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw;
- 2) spłatę należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu zobowiązań publicznoprawnych także nieobjętych postępowaniem restrukturyzacyjnym, o których mowa w art. 7;
- 3) spłatę pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład, zaciągniętej w celu uregulowania zobowiązań, o których mowa w art. 4, lub spłatę kredytu obrotowego przeznaczonego na uregulowanie tych zobowiązań;
- 4) spłatę należności z tytułu zobowiązań cywilnoprawnych objętych ugodą restrukturyzacyjną w zakresie określonym w art. 13 ust. 1 pkt 2 i 3.

Art. 41c. 1. Środki uzyskane w wyniku udzielania pożyczki, o której mowa w art. 41a, są wypłacane zakładowi jednorazowo w terminie miesiąca od dnia podpisania umowy o pożyczkę.

2. Zakładowi, który w okresie do 5 lat od dnia zawarcia umowy o pożyczkę, o której mowa w art. 41a, spłaci 30 % należności głównej z tytułu tej pożycz-

ki wraz z odsetkami za ten okres, umarza się pozostałą część pożyczki.

3. Należność główna z tytułu pożyczki, o której mowa w art. 41a, zostanie spłacona nie później niż do dnia 31 grudnia 2016 r.
4. Umowa o pożyczkę, o której mowa w art. 41a, określa w szczególności:
  - 1) terminy i sposób spłaty należności głównej z tytułu pożyczki oraz termin i sposób spłaty odsetek od tej pożyczki;
  - 2) numery rachunków bankowych, na które zakład będzie dokonywał spłat należności głównej z tytułu pożyczki i odsetek od tej pożyczki oraz wynagrodzenia dla BGK za nadzorowanie wykonania umowy o pożyczkę;
  - 3) rodzaje zabezpieczeń, o których mowa w art. 41a ust. 1 pkt 3.
5. Niespłacenie przez zakład dwóch kolejnych rat należności głównej lub dwóch kolejnych rat odsetkowych lub wykorzystanie środków z pożyczki w sposób niezgodny z art. 41b może skutkować postawieniem pożyczki w stan natychmiastowej wymagalności.
6. Do pożyczki, o której mowa w art. 41a, stosuje się odpowiednio przepisy art. 35 ust. 6, 7, 11 – 13 i 16.”.

Art. 2. Przepisy art. 35 ust. 10i i 10j oraz art. 35ba ust. 8 i 10 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stanowią podstawy roszczeń wobec Narodowego Funduszu Zdrowia lub Skarbu Państwa bądź innej jednostki sektora finansów publicznych, w tym roszczeń, które mogą powstać do dnia umorzenia, o którym mowa w art. 35ba ust. 10, dokonanego przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 września 2008 r.

UZASADNIENIE

Czas działania ustawy dobiega końca. Większość publicznych zakładów opieki zdrowotnej, tj. 94 % jednostek uczestniczących w procesie restrukturyzacji finansowej, zakończyło postępowanie restrukturyzacyjne. Następuje spadek zadłużenia wymagalnego zakładów opieki zdrowotnej, przy niewielkim spadku łącznej wartości wszystkich zobowiązań w skali kraju (wg danych na dzień 31 grudnia 2007 r. łączna wartość zobowiązań spadła o 3,8 % w porównaniu do poprzedniego kwartału, tj. z 9 778,0 mln zł do 9 408,6 mln zł). Wyhamowanie tempa wzrostu zadłużenia zakładów opieki zdrowotnej zaobserwowano już w II połowie 2004 r. oraz w I kwartale 2005 r. Od drugiej połowy 2005 r. rozpoczął się systematyczny spadek wartości zobowiązań wymagalnych, które na przestrzeni 2 lat i 6 miesięcy (30 czerwca 2005 r. – 31 grudnia 2007 r.) spadły o 3,51 mld zł. Systematycznie, jednak wolno, rośnie liczba jednostek niezadłużonych. Według stanu na dzień 31 grudnia 2007 r. jednostki bez zobowiązań wymagalnych stanowiły 55,6 % wszystkich samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej. Na podstawie monitorowanych efektów można stwierdzić, że ustawa spełniła oczekiwania w zakresie roszczeń pracowniczych wynikających z tytułu tzw. „ustawy 203”. Jednakże z góry było wiadome, że ustawa ta nie rozwiąże wszystkich problemów samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, dlatego było zasadne podjęcie działań o podobnym charakterze. Pełne informacje dotyczące efektów realizacji ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej są przedkładane co pół roku przez Radę Ministrów Sejmowi RP. Ostatnia informacja z przebiegu restrukturyzacji została sporządzona w kwietniu 2008 r.

Z informacji uzyskanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego wynika, iż Bank podpisał 553 umowy o pożyczkę. Obowiązująca kwota wszystkich umów, po uwzględnieniu zarówno aneksów umowy zwiększających, jak i zmniejszających, według stanu na dzień 31 stycznia 2008 r., wynosi 1 945 888 314,81 zł. Z kwoty przeznaczonej na pożyczki i zwiększenie pożyczek z budżetu państwa przewidzianych w ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji

publicznych zakładów opieki zdrowotnej pozostało, na dzień 31 marca 2008 r., do wykorzystania ok. 246 mln zł.

Wobec powyższego zakłady ubiegające się o pożyczkę powinny mieć na uwadze fakt, że środki zarezerwowane na ten cel będą rozdysponowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego do momentu wyczerpania limitu.

W procesie restrukturyzacji bierze udział 565 zakładów opieki zdrowotnej. Przewiduje się, że z pożyczki przewidzianej w projektowanej ustawie skorzystają wszystkie zakłady biorące udział w restrukturyzacji oraz te, które uzyskały dotację na mocy art. 40 ustawy (303 zakłady złożyły do Ministra Zdrowia, za pośrednictwem organów restrukturyzacyjnych, wnioski o dotację), a więc ogółem 868 zakładów.

Proponowany projekt kolejnej nowelizacji ustawy ma na celu zwiększenie efektywności prowadzonych procesów restrukturyzacji finansowej zakładów, co będzie wpływać na zwiększenie liczby pozytywnych decyzji o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego, umorzenie części pożyczki oraz poprawę kondycji finansowej zakładów opieki zdrowotnej.

Projekt przewiduje następujące rodzaje podmiotów, które mogą skorzystać z pożyczki:

- 1) zakłady opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, które uzyskały ostateczną decyzję o warunkach restrukturyzacji,
- 2) zakłady opieki zdrowotnej, którym udzielono dotacji w trybie określonym w art. 40 ustawy.

Pierwszą grupę podmiotów, które mogą się ubiegać o pożyczkę, stanowią publiczne zakłady opieki zdrowotnej prowadzone w formie samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, jak również jednostki badawczo-rozwojowe, które uzyskały ostateczną decyzję o warunkach restrukturyzacji. W tej grupie znajdują się również te zakłady, które zakończyły proces restrukturyzacji, i wobec tego mogłyby przeznaczyć środki z pożyczki na pokrycie wydatków związanych z uregulowaniem zobowiązań objętych restrukturyzacją.

Drugą grupę podmiotów, do których jest skierowana nowelizacja ustawy, stanowią zakłady, które uzyskały dotację w myśl przepisów art. 40 ustawy, tj. takie, które nie posiadają zaległości w spłacie zobowiązań i nie podlegały restrukturyzacji finansowej.

Zakład w dniu złożenia wniosku o udzielenie pożyczki musi spełniać łącznie następujące warunki:

- 1) udzielono mu dotacji w trybie określonym w art. 40 ustawy albo uzyskał ostateczną decyzję o warunkach restrukturyzacji,
- 2) złożył oświadczenie o przeciętnym zatrudnieniu w zakładzie w roku 2007,
- 3) ustanowił odpowiadające kwocie pożyczki zabezpieczenia na rzecz Skarbu Państwa na wypadek roszczeń wynikających z niewypełnienia warunków zmiennej umowy o pożyczkę w postaci zabezpieczenia rzeczowego na majątku własnym, weksla in blanco lub zabezpieczenia udzielonego przez inny podmiot.

Środki uzyskane w wyniku udzielania pożyczki zakład może przeznaczyć na następujące cele:

- 1) na spłatę należności głównych z tytułu zobowiązań zakładów wobec pracowników powstałych w związku z indywidualnymi roszczeniami pracowników wynikającymi z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw,
- 2) spłatę należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu zobowiązań publiczno-prawnych także nieobjętych postępowaniem restrukturyzacyjnym, o których mowa w art. 7,
- 3) spłatę pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład, zaciągniętej w celu uregulowania zobowiązań, o których mowa w art. 4, lub spłatę kredytu obrotowego przeznaczonego na uregulowanie tych zobowiązań,
- 4) spłatę należności z tytułu zobowiązań cywilnoprawnych objętych ugodą restrukturyzacyjną w zakresie określonym w art. 13 ust. 1 pkt 2 i 3.

Pierwszy z celów, na jakie zakład może przeznaczyć zaciągniętą pożyczkę, stanowi, że może to być spłata należności głównych z tytułu zobowiązań (bieżących) zakładów wobec pracowników powstałych w związku z indywidualnymi roszczeniami pracowników wynikających z tzw. „ustawy 203”.

Kolejny cel, na jaki zakład może przeznaczyć pożyczkę, to spłata należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu zobowiązań publicznoprawnych, o których mowa w art. 7 ustawy, tj. zobowiązań zakładu z tytułu składek na ubezpieczenie emerytalne, składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez ubezpieczonego oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne. Mowa tu również o zobowiązaniach wyżej wymienionych, które nie były objęte postępowaniem restrukturyzacyjnym, a które przed dniem wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji zostały rozłożone na raty albo terminy ich zapłaty zostały odroczone na zasadach określonych w odrębnych przepisach dotyczących tych zobowiązań. Przepis ten umożliwi zakładom, które zakończyły proces restrukturyzacji, zaciągnięcie pożyczki na spłatę zobowiązań publicznoprawnych, które powstały przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz po dniu 31 grudnia 2004 r., jednakże w celu pozytywnego zakończenia procesu restrukturyzacji zostały rozłożone na raty albo termin ich zapłaty został odroczone. Natomiast zakładom, które nie zakończyły procesu restrukturyzacji, zaciągnięta pożyczka umożliwi spłatę zaległych zobowiązań, których uregulowanie jest jedną z przesłanek wydania pozytywnej decyzji o zakończeniu restrukturyzacji finansowej (zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 3 ustawy zakład przedkłada organowi restrukturyzacyjnemu zaświadczenie o nieposiadaniu zaległości z tytułów, o których mowa w art. 7 ustawy).

Trzecim celem, na jaki zakład może zaciągnąć pożyczkę, jest spłata kredytu obrotowego lub pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład, zaciągniętych w celu uregulowania zobowiązań publicznoprawnych, cywilnoprawnych oraz indywidualnych roszczeń pracowników wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw. To rozwiązanie jest pewnego rodzaju refundacją poniesionych wydatków przez zakłady uczestniczące

w procesie restrukturyzacji, które z własnych środków pokryły należności wobec powyższych zobowiązań.

Uzyskanie przez zakłady pożyczki pozwoli również zakładom, które nie ukończyły jeszcze procesu restrukturyzacji, na spłatę należności z tytułu zobowiązań cywilnoprawnych objętych ugodą restrukturyzacyjną w zakresie określonym w art. 13 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy, których to spłata stanowi jeden z warunków pomyślnego zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego.

Maksymalna wysokość pożyczki, którą mógłby uzyskać zakład, jest obliczana wg wzoru:

$$K_p = Z_{2007} \times \frac{1}{4}M \times 12,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_p – kwotę pożyczki w złotych,

Z_{2007} – przeciętne zatrudnienie w zakładzie w 2007 r.,

$\frac{1}{4}M$ – $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia za pracę na dzień 1 stycznia 2008 r. ustalonego przez Radę Ministrów na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę,

12 – liczbę miesięcy w roku.

Projektowana ustawa pozostawia niezmienione przepisy dotyczące zakresu przedmiotowego umowy o pożyczkę, jak również skutki niespłacenia przez zakład rat należności głównej lub odsetkowych bądź wykorzystania pożyczki w sposób niezgodny z ustawą.

Projekt przewiduje również możliwość umorzenia zakładowi zaciągniętej pożyczki w wysokości 70 % ogólnej kwoty uzyskanej przez zakład obliczonej na podstawie wzoru, jeżeli zakład w okresie do 5 lat od dnia zawarcia umowy o pożyczkę spłaci 30 % należności głównej z tytułu tej pożyczki wraz z odsetkami za ten okres.

Nowelizacja ustawy jest również skutkiem dokonania analizy obowiązujących przepisów ustawy pod kątem ich właściwego stosowania, czego efektem jest wprowadzenie zmian bądź zastosowanie nowych rozwiązań w przepisach art. 35

oraz 35ba, których brzmienie wzbudzało szereg wątpliwości interpretacyjnych. Ponadto w pewien sposób prowadziło to do różnicowania zakładów opieki zdrowotnej. Istnieją bowiem zakłady opieki zdrowotnej, które otrzymały ostatnie zwiększenie pożyczki (tzw. 5. transzę) i które przed dniem 1 września 2007 r. zrzekły się roszczeń z tytułu tzw. „ustawy 203” (zrzeczenie to nie obejmowało 5. transzy, ze względu na termin złożenia wniosku o pożyczkę), wobec czego uregulowaniu wymagało umorzenie 5. transzy pożyczki. Uznano, iż powinno ono być zaliczone do umorzenia w opcji 100 %, z zastrzeżeniem, że kwota 5. transzy mieści się w kwocie zręczonych roszczeń pomniejszonej o umorzenie 4 poprzednich transz pożyczki. Wobec powyższego należało rozszerzyć nowelizację o przepis, który pozwoliłby na usunięcie sytuacji, która może mieć znamiona nierównego traktowania podmiotów przez przepisy prawa. Dodatkowo uregulowano problematykę umorzenia odpowiedniej części pożyczki w stosunku do zakładów, które zrzekły się przed sądem roszczeń wobec: Narodowego Funduszu Zdrowia, Skarbu Państwa lub innej jednostki sektora finansów publicznych z tytułu zobowiązań wobec pracowników wynikających z ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw.

Dokonana zmiana w przepisie art. 35ba ust. 8 ustawy przez usunięcie daty 1 września 2007 r. umożliwi zakładom ponowne złożenie wniosku o umorzenie oraz pozwoli na dokonanie przez zakład wyboru takiej formy umorzenia, aby zapobiec sytuacji, w której zakłady opieki zdrowotnej korzystające z umorzenia z tytułu zrzeczenia się roszczeń znalazłyby się w dużo mniej korzystnej pozycji niż zakłady, które pozostały przy swoich roszczeniach, korzystając również z umorzenia w opcji 30/70 %.

Przewidziane w projektowanej ustawie rozwiązania pozwolą w sposób znaczący poprawić i wzmocnić kondycję finansową zakładów, bowiem części z nich umożliwi pozytywne zakończenie procesu restrukturyzacji, a pozostałym zrefunduje poniesione z własnych środków wydatki związane z restrukturyzacją bądź pozwoli na spłatę zobowiązań bieżących, na które zakład może nie posiadać zarezerwowanych funduszy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja oddziałuje na uczestniczące w restrukturyzacji publiczne zakłady opieki zdrowotnej, w tym samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, a także pracowników tych zakładów, jednostki badawczo-rozwojowe i samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej korzystające z dotacji na podstawie art. 40 ustawy oraz Bank Gospodarstwa Krajowego.

W procesie restrukturyzacji bierze udział 565 zakładów opieki zdrowotnej; przewiduje się, że z pożyczki przewidzianej w projektowanej ustawie skorzystają wszystkie zakłady biorące udział w restrukturyzacji oraz te, które uzyskały dotację na mocy art. 40 ustawy (303 zakłady złożyły do Ministra Zdrowia, za pośrednictwem organów restrukturyzacyjnych, wnioski o dotację). Tak więc ogółem 868 zakładów będzie mogło skorzystać z pożyczki. Szacuje się, iż średnio w jednym zakładzie opieki zdrowotnej jest zatrudnionych 366 osób.

II. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został przesłany do konsultacji społecznych celem zaopiniowania proponowanych rozwiązań, m.in. do wojewodów, samorządów zawodów medycznych, reprezentatywnych związków zawodowych, związków pracodawców ochrony zdrowia, przedstawicieli podmiotów tworzących zakłady opieki zdrowotnej, w tym związków jednostek samorządu terytorialnego oraz konsultantów krajowych.

Spośród 130 podmiotów, do których przekazano projekt nowelizowanej ustawy, 30 podmiotów nie zgłosiło uwag, natomiast 33 podmioty ustosunkowały się do proponowanych przepisów i przekazały swoje sugestie odnośnie do ich zmiany bądź przedstawiły inne rozwiązania merytoryczne. Uwagi wojewodów: Śląskiego, Łódzkiego, Lubuskiego, Świętokrzyskiego, Opolskiego, Podlaskiego oraz Federacji Związków Pracodawców Zakładów Opieki Zdrowotnej zostały uwzględnione częściowo w zakresie odnoszącym się do zmiany katalogu ce-

łów, na jakie ma zostać przeznaczona pożyczka, doprecyzowania przepisów projektu oraz terminów powstałych zobowiązań, na spłatę których przeznaczona jest pożyczka.

Propozycje przedstawione przez przedstawicieli zakładów opieki zdrowotnej zostały w części uwzględnione, tj. rozbudowano katalog celów, na jakie może być przeznaczona pożyczka, o następujące propozycje: spłatę pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład, zaciągniętej w celu uregulowania zobowiązań, o których mowa w art. 4, lub kredytu obrotowego oraz spłatę należności z tytułu zobowiązań cywilnoprawnych objętych ugodą restrukturyzacyjną w zakresie określonym w art. 13 ust. 1 pkt 2 i 3. Ponadto, tak jak w przypadku ww. grupy podmiotów, doprecyzowano przepisy oraz terminy, jak również w uzasadnieniu dokonano omówienia proponowanych przepisów celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych projektowanych przepisów.

Propozycje dotyczące zmiany sposobu wyliczania maksymalnej kwoty pożyczki, przeznaczenia środków z pożyczki na wynagrodzenia ogólne dla pracowników, wprowadzenia procedury umożliwiającej zakładom, którym umorzono postępowanie restrukturyzacyjne na etapie decyzji o warunkach restrukturyzacji, wznowienie postępowania – nie zostały uwzględnione z uwagi na przekroczenie zakresu przedmiotowego ustawy bądź z uwagi na fakt, iż ustawodawca sprawiedliwie chciał rozdysponować środki między zakłady ubiegające się o pożyczkę.

Projekt przekazano do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego w dniu 29 stycznia 2008 r. W dniu 11 kwietnia 2008 r. projekt nowelizacji został ponownie przekazany do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, po uzgodnieniach międzyresortowych, z prośbą o zaopiniowanie. Do dnia 16 maja 2008 r. Komisja nie zgłosiła uwag do przekazanego projektu ustawy.

Projekt nowelizacji ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414),

został opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia. Brak było podmiotów zgłaszających zainteresowanie pracami nad projektem ustawy.

III. Analiza skutków regulacji

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

W ustawie budżetowej na rok 2008 Minister Finansów został upoważniony do udzielenia ze środków budżetu państwa wypłat z tytułu pożyczek udzielonych samodzielny publicznym zakładom opieki zdrowotnej oraz jednostkom badawczo-rozwojowym na podstawie nowelizowanej ustawy do kwoty 570 000 tys. zł, przy jednoczesnym założeniu, że suma dokonanych wypłat z tego tytułu w latach budżetowych 2005, 2006, 2007 oraz 2008 nie przekroczy łącznej kwoty 2 200 000 tys. zł.

Według danych Ministerstwa Finansów, na dzień 31 marca 2008 r. kwota środków pozostałych do wykorzystania z puli 2 200 000 tys. zł na wypłaty pożyczek na restrukturyzację dla samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz jednostek badawczo-rozwojowych wynosi ok. 246 mln zł.

Wartość ta została ustalona na podstawie dokumentów źródłowych będących w posiadaniu Banku na dzień 30 listopada 2007 r. Kwota ta może ulec zwiększeniu o niewykorzystane środki pochodzące z wypłat zwiększeń pożyczek udzielonych na podstawie art. 35ba nowelizowanej ustawy.

Przy założeniu, że 868 zakładów, w tym 303 zakłady, które otrzymały dotacje, skorzysta z możliwości zaciągnięcia pożyczki i dokona wyboru umorzenia pożyczki w wariantcie 30 % spłaty należności głównej z tytułu pożyczki i 70 % jej umorzenia, Skarb Państwa uzyska zwrot poniesionych nakładów w wysokości ok. 74 mln zł.

Należy wziąć pod uwagę, że spośród 565 zakładów objętych postępowaniem restrukturyzacyjnym 201 z nich posiada roszczenia wobec NFZ na łączną kwotę 907 mln zł, zatem trudno jest oszacować, jakiego wyboru wa-

riantu umorzenia pożyczki dokonają jednostki w chwili wejścia w życie nowelizacji ustawy.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Ustawa nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Ustawa nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

5. Wpływ regulacji na ochronę zdrowia ludności

Regulacja będzie mieć wpływ na bezpieczeństwo zdrowotne ludności kraju, ponieważ poprawi sytuację finansową w jednostkach ochrony zdrowia.

IV. Skutki prawne regulacji

Skutkiem regulacji będzie możliwość uzyskania pożyczki przez zakłady opieki zdrowotnej na preferencyjnych warunkach na cele określone w ustawie.

V. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych. Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), z zastrzeżeniem innych postanowień zawartych w Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji przez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z zasadami wspólnego rynku w zakresie, w jakim negatywnie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Jednym z elementów uznania danej pomocy za pomoc publiczną w rozumieniu TWE jest to, że pomoc udzielona jest podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą oraz że ma negatywny wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi lub może naruszyć lub grozić naruszeniem konkurencji w skali całej Wspólnoty. Pomoc państwa dla publicznego zakładu opieki zdrowotnej w postaci pożyczek, o których mowa w ustawie, nie wpływa negatywnie na wymianę handlową między państwami członkowskimi, jak również nie może naruszyć lub grozić naruszeniem konkurencji w ramach Wspólnoty.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ**

**KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1557/08/DP/iw

Warszawa, dnia 10 lipca 2008 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (RM-10-113-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedłożony projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pani Ewa Kopacz
Minister Zdrowia

2008-07-11 11:11:11

2008-07-11